

dat hij op aanraden van den landsch schilder César de Cock zijn schilderijen en teekeningen direct naar de natuur begon en in zijn atelier voltooide. Vele waterverfteekeningen werden dan ook in Normandië door hem vervaardigd.

Van de Fransche artisten, die hij in 't verrukkelijke Normandië leerde kennen, ondervond hij veel vriendschap van Eug. Boudin, wiens geestige toets in zijn Fransche en Hollandsche havens zoo zeer wordt gewaardeerd. Ook was hij niet de eenige Hollander, die in Normandië het hart ophaalde aan 't mooie paardenras. Tot tweemaal reisde hij er in gezelschap van den jongen Verschuur.

Nakken had er ook menig avontuur, vooral tijdens zijn eerste reizen, toen



Oud dorpsgezicht in Rijswijk Z. H. (naar een studie in sepia).

men den Hollandschen schilder nog niet zoo goed kende. Kort na den oorlog (in 1871) gebeurde het dat hij, ijverig aan 't schilderen in den omtrek van een Normandische boerderij, met wantrouwende blikken werd aangekeken omdat men hem voor een duitschen spion hield. Kort te voren had daar een Duitsch officier vertoefd, die het slechts aan de vlugheid van zijn paard had te danken dat hij het van alle kanten opzettend landvolk wist te ontkomen. Het toeval wilde dat onze Nakken veel op dien officier gelek. De maire van het dorp moest er aan te pas komen en de pas van den Hollander deed het overige.

Het was meen ik, te Beuzeville (Eure), dat dit avontuur plaats greep. In die dagen gebeurde het daar ook — zoo vertelde mij Nakken — dat een